

kunde give Oplysninger om, hvorvidt den danske Militærinvalidforsørgelse er bedre eller ringere end den tyske. Det kan jeg, idet Kontorchef Koch i Invalidenævnet i Sønderborg netop for nylig har udarbejdet en Afhandling herom. Afhandlingen har jeg her i Korrektur, den er ikke offentliggjort endnu, men vil fremkomme i næste Nummer af „Socialt Tidsskrift“. Det er en meget udførlig Afhandling, og det fremgaar af den, at den danske Militærinvalidforsørgelse er betydelig bedre end den tyske. Jeg skal nævne nogle Tal. Jeg beder bemærket, at man ikke helt kan sammenligne paa hvert Trin, fordi Invaliditetsgraderne paa 10, 15, 20, 25, 33 $\frac{1}{3}$, 66 $\frac{2}{3}$ og 75 pCt. kun finder Anvendelse i Danmark, medens Invaliditetsgraderne 30 pCt. og 70 pCt. kun finder Anvendelse i Tyskland, men alligevel vil ærede Medlemmer og Offentligheden, som jeg ogsaa henvender mig til her, let kunne danne sig en Forestilling om, hvor meget bedre den danske Forsørgelse er end den tyske. Ved en Erhvervsindskrænkning af 10 pCt. faar den danske Invalid maanedlig 31 Kr. 50 Ø., ved 15 pCt. 39 Kr. 75 Ø., ved 20 pCt. 48 Kr., ved 25 pCt. 56 Kr. 25 Ø., ved 30 pCt. er der ikke nogen Takst i Danmark, men der giver den tyske Forsørgelse 17,78 Mk., ved 33 $\frac{1}{3}$ pCt. faar de danske Invalider 70 Kr., ved 40 pCt. — og nu begynder vi at kunne sammenligne helt Trin for Trin — faar Invaliderne i Danmark 91 Kr. og i Tyskland 23,73 Mark, ved 50 pCt. faar de i Danmark 122 Kr. 50 Ø. og i Tyskland 37,11 Mark, ved 60 pCt. faar de i Danmark 154 Kr. og i Tyskland 44,80 Mark, ved 66 $\frac{2}{3}$ pCt. faar Invaliderne i Danmark 175 Kr., medens de i Tyskland ved 70 pCt. faar 53,91 Mark. Ved 75 pCt. faar de i Danmark 201 Kr. 25 Ø., ved 80 pCt. faar de i Danmark 217 Kr. og i Tyskland 64,40 Mark, ved 90 pCt. faar de i Danmark 248 Kr. 50 Ø. og 77,69 Mark i Tyskland, ved 100 pCt. faar de i Danmark 280 Kr. og i Tyskland 94,49 Mark. Dette er for danske gifte Krigsinvalider med 3 Børn og for tyske gifte Krigsinvalider med 3 Børn. Naar denne Afhandling udkommer, vil ærede Medlemmer kunne studere den nærmere og ligeledes finde Tabellen for Krigsenker med Børn, men det samlede Billede er det samme. Jeg tror altsaa ikke, at vi behøver at skamme os paa dette Omraade, og jeg tror, at det vilde være af nogen Vaerd, om disse Tal blev kendt i vide Kredse nede i Sønderjylland, og jeg haaber og gaar ogsaa ud fra, at den danske Presse dernede vil udbrede dem i saa høj Grad som muligt.

En Række Talere, de ærede Medlemmer Hr. N. Neergaard, Hr. Rode og flere, har omtalt hele den social-politiske Lovgivning her i Danmark. Det ærede Medlem Hr. Rode omtalte Invalidereenten og mente, at med den nuværende Kronestigning, med Pristallets Nedgang burde der ogsaa ske en Revision af Invalidereenten i nedadgaende Retning. Det ærede Medlems Udtalelser findes paa Sp. 255 i Folketings-tidende, hvor det ærede Medlem siger, at denne Lov, der er givet under en lav Krone, burde undergives de samme Regler som Aldersrenteloven. Han vil altsaa til en vis Grad en Revision i nedadgaende Retning. Det ærede Medlem har en Gang kaldt Invalidereenteloven af 1921 for et socialt Overbud, som Partiet Venstre den Gang gjorde, og paa en vis Maade har det ærede Medlem jo Ret. Det Forslag, som det ærede Medlem ogsaa omtalte, der var stillet af den nuværende Statsminister, da han sad som Medlem af Ministeriet Zahle, graduerede jo Invalidereenten paa forskellig Maade efter Invaliditetsgrad, efter Ophold o. s. v., hvorimod den Sigurd Bergske Lov gav dette ene absolutte Beløb: 800 Kr., medens Loven saa ganske vist ogsaa krævede fuld Invaliditet, Nedsættelse af Arbejds-evnen til $\frac{1}{3}$ eller derunder. Jeg mener nu ikke, at man skal forringe Sigurd Bergs Virksomhed ved denne Lovs Gennemførelse, han var jo, hvad jeg ogsaa mange Gange har erkendt i hans Levetid, en socialt interesseret Mand, ligesom for øvrigt ogsaa det ærede Medlem Hr. N. Neergaard navnlig i sin Ungdom i høj Grad har været det. Jeg mener ogsaa, at det at sige „Overbud“ om denne Lov fra en vis Side set kan være rigtigt, men til det ærede Medlem Hr. Rode vil jeg sige, at han jo heller ikke altid i visse Situationer har betænkt sig paa at gøre sociale Overbud, jeg erindrer om Arbejdsløshedslovgivningen i sin Tid, der gik ud paa at slette Karenstiden, hvorved den mægtige Tilstrømning til Arbejdsløsheds-kasserne og Fagforeningerne fandt Sted og faktisk skete mod alle de besindige Fagforeningslederes Ønske. Men jeg skal heller ikke i og for sig dadle den daværende Indenrigsminister for, hvad han gjorde, det var paa et Tidspunkt, da, som en af hans Kolleger i Ministeriet udtrykte sig, „Underverdenens Aander var ved at rejse sig“. Jeg skal slet ikke dadle dette, og jeg tror for Resten ogsaa, det har gjort Gavn, at man fik saa mange som muligt ind i Arbejdsløsheds-kasserne; selv om mange er faldet fra igen — der er jo et Proletariat, der er saaledes stillet, at